

S
ygn. akt: I C 197/23 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2023 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamil Nowecki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Barbara Kaźmierczak

po rozpoznaniu

sprawy z **powództwa (...) Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością (...) Spółka komandytowa z siedzibą w M.**

przeciwko **D. W.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 197/23

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółka komandytowa w W. pozwem wniesionym do tut. Sądu 4 maja 2023 roku domagał się zasądzenia od D. W. kwoty 16.584,12 zł wraz z odsetkami oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że roszczenie wynika z umowy pożyczki z dnia 16 czerwca 2022 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Link (...) wygenerował dokument „wezwanie do zapłaty po przelewie wierzytelności” z datą 23 grudnia 2022 r.

Dowód: wydruk k. 9

(...) SP. z o. o. w B. wygenerowała dokument „ramowa umowa pożyczki”

Dowód: wydruk k. 25-27

Sąd zważył co następuje

Powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem. Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tj. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550,00 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się między innymi umowę pożyczki.

Przy umowie pożyczki, głównymi świadczeniami stron są, po stronie pożyczkodawcy udostępnienie określonych środków finansowych do korzystania na określony okres czasu, a ze strony pożyczkobiorcy, zwrot tych środków. Istotnym jest również, że umowa pożyczki została przy tym ukształtowana w kodeksie cywilnym w taki sposób, że co do zasady może być zarówno umową odpłatną, jak i nieodpłatną. W przypadku zawarcia przez strony odpłatnej umowy pożyczki, wynagrodzenie pożyczkodawcy winno być wyraźnie określone w umowie.

Zatem w procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki, powód jest zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę tej kategorii, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku. Biorący pożyczkę powinien zaś wykazać wykonanie swego świadczenia w postaci zwrotu tej samej ilości pieniędzy albo tej samej ilości rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości, przy czym obie strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi określone dla siebie skutki prawne, tym bardziej, że ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów. Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. Zgodnie bowiem z przyjętą linią orzecznictwa obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża przede wszystkim strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29).

Zdaniem Sądu brak było podstaw do ustalenia stanu faktycznego. Powód przedstawiając stan faktyczny sprawy, powołał się na umowę pożyczki wskazując wyłącznie datę zawarcia umowy i jej numer oraz załączając wydruk umowy. Wydruk nie zawiera podpisu pozwanej. Dokumentacja dołączona do pozwu również nie zawiera podpisu pozwanej ani pełnomocnika. Nie zostały dołączone również kompletne i podpisane dokumenty dotyczące cesji między pierwotnym wierzycielem a powodem.

Należy również zauważyć, że żaden dokument złożony i powołany przez powoda nie dokumentuje kwestii istnienia i wymagalności roszczenia. Brak również dowodu na to, że pozwana kiedykolwiek była wzywana do spełnienia świadczenia, przedmiotowa umowa obowiązywała i została wypowiedziana. Ponadto dokumenty wskazują na możliwość zaistnienia tzw. „rolowania długu”, które Sąd w niniejszym składzie uznaje za rażąco sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

Wobec powyższego, skoro powód nie wykazał w sposób, który nie budził wątpliwości, zarówno zasadności, jak i wysokości dochodzonego roszczenia, to zasadnym było oddalenie powództwa.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Sygn. akt I C 197/23

ZARZĄDZENIE

odnotować,

doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda;

kal. 14 dni.

G., 8 listopada 2023 roku